

[Arne Jensen]

Begrundelse

Skatteministerens reduktion af folkevalgte i næsten alle led set i forhold til de kaotiske økonomiske forhold under ministerens ansvarsområde gør det naturligt for ministeren at nyvurdere også dette nævns arbejde og arbejdsområdet.

Svar (18/5 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Momsnævnet består af seks medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. Af de seks medlemmer skal to repræsentere Skatteministeriet, en udpeges inden for detail- og engros-handel, en inden for håndværk eller industri, en inden for landbruget og en inden for det område, der dækkes af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

De to repræsentanter for Skatteministeriet modtager ikke honorar. De fire øvrige medlemmer modtager 2.234,99 kr. pr. møde. Det kan oplyses, at der i 1989 blev afholdt 13 møder.

Ved behandling af sager om, hvad der er offentlig forsyningsvirksomhed, udvides nævnet med tre medlemmer, hvoraf en skal være sagkyndig vedrørende erhvervsforhold, specielt anlægsarbejder, og to skal være sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender.

Disse tre medlemmer modtager ligeledes kr. 2.234,99 pr. møde. Det kan dog oplyses, at disse medlemmer ikke har været indkaldt siden november 1988.

Medlemmerne får i øvrigt dækket rejseudgifter i henhold til statens takster og regler.

Om Momsnævnets organisation i øvrigt kan det oplyses, at nævnets medlemmer udnævnes af skatteministeren, der ligeledes udpeger et af de to medlemmer, der repræsenterer Skatteministeriet, til formand. Skatteministeren udpeger en næstformand blandt de øvrige medlemmer.

Skatteministeren udpeger suppleanter for de medlemmer, der repræsenterer Skatteministeriet.

Skatteministeren udpeger sekretær for nævnet. Denne sekretær er ansat i Skatteministeriet og honoreres ikke særskilt.

Om nævnets arbejdsområde skal det oplyses, at nævnet har den endelige administrative afgørelse af sager vedrørende moms, arbejdsmar-

kedsbidrag, lokalradioafgift og 24 forbrugsafgiftslove. Afgørelserne vedrører især spørgsmål om afgiftspligt, værdi, visse fritagelser og skønsmæssige ansættelser.

Spm. nr. S 850

Til *socialministeren* (10/5 90) af:

Jane Oksen (FP):

»Hvor meget betales der årligt for midlertidig hjemmehjælp, og agter ministeren at ændre eller afskaffe betalingsreglerne?«

Begrundelse

I tider, hvor det drejer sig om at få patienterne hurtigt hjemskrevet fra sygehuse, virker det ejendommeligt, at opholdet dér er gratis, hvori- mod en operationspatient, der måske har behov for nogle timers hjemmehjælp daglig i nogle uger, selv må betale. Da hjemmehjælp gives efter visitation, kunne man vel indføre regler om, at hjælpen var gratis, da dette jo er langt billigere end sygehusophold. Det kan heller ikke være rimeligt, at der ordineres varig hjælp, hvor kun midlertidig er nødvendig.

Ved at gøre al hjemmehjælp gratis kunne dette modvirkes, og mange patienter kunne udskrives hurtigere, således at forslaget ikke medførte merudgifter.

Svar (18/5 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Det er vanskeligt at opgøre nøjagtigt, hvor meget der årligt betales for midlertidig hjemmehjælp.

Den kommunale kontoplan, hvorefter kommunerne indberetter de kommunale udgifter og indtægter, skelner ikke mellem varig og midlertidig hjemmehjælp.

Efter den 1. juli 1989 skal der ikke længere betales for varig hjemmehjælp. De regnskabsmæssige oplysninger om egenbetalingen for perioden herefter – der kun vedrører midlertidig hjemmehjælp – foreligger endnu ikke.

Ifølge de kommunale budgetter for henholdsvis 1989 og 1990 forventede kommunerne indtægter fra modtagerne af midlertidig hjemmehjælp på 17,6 mio. kr. i 1989 og 14,1 mio. kr. i 1990.

Ifølge Danmarks Statistiks seneste opgørelse fra 1987 skønnes det, at 24.000 husstande modtager midlertidig hjemmehjælp.